Converted by Tiff Combine - (no stamps are applied by registered version)

من مخاوف . فحين أصابها الأرق وغارق النوم جفونها استمعت الى السادات يقول فى اذاعة « كول كاهير » اذاعة القاهرة

"התחייבתי בפני אללה ובתחייבתי בפניכם, בדיוק היום לפני שלוש שנים, לא להשאיר את משימת שיחרורה של האדמה הכבושה לדור הבא, חאת אני מקיים!"

(١٦)

لقد التزمت أمام الله والتزمت أمامكم ــ فى مثل هذا اليوم منذ ثلاث سنوات بالضبط ــ ألا أترك مهمة تحرير الأرض المغتصبة للجيل القادم وهأنذا أفى بماوعدت » .

وبينما هى تستمع الى ذلك أخذتها سنة من النوم فرأت فى المنام واذا بها فى مدينة « فايد » المصرية داخل أحد معسكرات الجيش المصرى بين المدرعات ودانات المدافع وتحت أزيز الطائرات التى تحلق فى سماء المنطقة ، واذا بالجنود يلقون بقنبلتين تجاهها ولكنهما لا تنفجران ، فيستبد بها الخوف وتباغتها أحداث الماضى ، فتعود بخاطرها الى الوراء حين كانت فى مصر ، ويستبد بها ذلك الخوف من جراء ما شاهدته فى متحف الآثار أو حين دلفت الى داخل الهرم الأكبر فتقول :

פרקי חייה במצריים עולים לפניה
בבהירות מכאיבה. קהיר. בית-הנכאת. בלב פוצם היא עומדת לפני ארגז-הזכוכית שבו שוכן פרעה רעמסס השני. מראהו אינו מפחיד כל עיקר. הפנים צומקים, יבשים. רק בוהן-רגלו התפוררה משהו, והתכריכים העוטים את גופו עבשים-למחצה.

(١٧)

« تتذكر بوضوح فصول حياتها المؤلمة فى مصر . القاهرة . المتحف .. حيث وقفت بقلب يرتجف أمام التابوت الزجاجى الذى يسجى فيه الفرعون رمسيس الثانى . لم يكن منظره مخيفا من أساسه ، فالوجه